

ת"פ 61090/01/14 - מדינת ישראל נגד משה אשכנזי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

11 ינואר 2015

ת"פ 61090-01-14 מדינת ישראל נ' אשכנזי

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה:

נגד

משה אשכנזי

הנאשם:

נוכחים:

בא-כוח המאשימה - עו"ד ורדה שפין-גרוס

בא-כוח הנאשם - עו"ד שחטר

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, המייחס לו 5 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ"). יצוין כי בכתב האישום המקורי יוחסו לנאשם 22 עבירות והוא צומצם באופן משמעותי, עקב קבלת טענת הנאשם שהעסק נסגר. בסופו של דבר הורשע הנאשם באי הגשת 3 דוחות במועד ובאי הגשת 2 דוחות כלל, במהלך השנים 2009 - 2010.

ב"כ המאשימה עמדה על מספר העבירות, והתקופה, וכן התייחסה לכך שהעסק נרשם על שם רעיית הנאשם, כשהנאשם הוא זה שהיה חייב להרשם כעוסק. היא טענה למתחם ענישה כולל הנע בין 4 ל - 8 חודשים. לעניין הענישה הקונקרטית, עתרה ב"כ המאשימה לעונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. היא ציינה כי הנאשם שילם את המס לגבי הדוחות שהוגשו באיחור, ולא הסיר מחדל ביחס לשני הדוחות הנותרים בכל השנים שחלפו.

ב"כ הנאשם טען למתחם שתחתיתו מאסר מותנה לצד קנס או התחייבות להמנע מעבירה, הציג פסיקה תומכת, ועתר להשית עונש זה על הנאשם. הוא עמד על הנסיבות האישיות-משפחתיות של הנאשם, תפקודו הנורמטיבי ביתר מישורי החיים, העדר העבר הפלילי, קריסתו הכלכלית העסקית, מצבו הכלכלי הדחוק, ההודיה וחסכון הזמן השיפוטי.

הנאשם ביקש להתחשב במצבו הכלכלי הדחוק ועמד על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות ועל הקשיים בעסק.

מתחם הענישה

מושכלות ראשונים הם כי רישום העסקאות במלואן, דיווח במועד על פי הוראות החוק, ותשלום המס, הם אבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. המשמעות המיידית של אי הגשת דוחו"ת במועד במרבית המקרים היא אי תשלום המס הנובע מאותם דוחו"ת במועד או בכלל.

עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. זאת ועוד, משמעותו המיידית של אי הדיווח למע"מ היא המנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה והותרתם ברשות הנאשם.

בתיק שלפניי עמדת המאשימה היא שיש להשקיף על כל המעשים כארוע עונשי אחד המחייב קביעת מתחם ענישה אחד, עם זאת להשקפתי נוכח המפורט לעיל, יש מקום לראות בכל עבירה משום ארוע עצמאי.

לעניין מדיניות הענישה, זו מושפעת מהשיטתיות שבמעשים, משכך, היקפם, הנזק שנגרם, כשהמונח נזק מאגד בתוכו הן את הנזק הכספי הישיר ככל שהוא ידוע והן את הנזקים הקשורים בעצם הפרת חובת הדיווח ומסירת המידע.

כתב האישום שלפניי עניינו בעסק מסוג קצביה שניהל הנאשם ו שנרשם שלא כדין על שם רעיית הנאשם. כתב האישום מונה 5 עבירות, שלוש מהן של הגשת דוחות באיחור של בין כחודשיים ועד כארבעה חודשים, כשסכום המס בגין אותם שלושה דוחות עמד על כ- 10,000 ₪ ושולם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים שפורטו בנסיבות אלה אינה גבוהה. שתי עבירות נוספות נוגעות לאי הגשת דוחות כלל, כשחובת הגשת הדוחות היא משלהי שנת 2010. הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות של אי דיווח במשך תקופה ארוכה, כשהעבירות התמשכו לאחר הגשת כתב האישום בינואר 2014, היא משמעותית, הן במישור הפיקוח והן במישור תשלום המס שלא שולם עד מועד גזירת הדין.

מתחם הענישה לכל ארוע נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות.

לעניין מתחם הענישה הכספית, מדובר בעבירות שנעשות משיקולים של תועלת כלכלית ומצדיקות ענישה כספית שתעקר את הכדאיות בביצוען. גובה הקנסות מושפע גם מהחזרתיות על העבירות וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם מחוייב בית המשפט להדרש גם לשאלת חוסר יכולת של הנאשם. בהליך שלפניי לאחר שלקחתי בחשבון את הטענות לקריסה כלכלית ובחנתי את האסמכתא שהוצגה לעיוני (נ/1), מתחם הקנס לארוע בכללותו נע מ - 7,500 ש"ח עד 25,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. בתוך המתחמים אני לוקחת בחשבון את הנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשם הודה, וחסך זמן שיפוטי. בהקשר זה יצוין כי הנאשם הסיר חלק ממחדליו עוד טרם הגשת כתב האישום בכל הנוגע לדוחות שהגיש באיחור, והסיר את המחדלים הקשורים באחד מדוחות של העסק בימים האחרונים. כידוע, הסרת מחדל מבטאת הבעת חרטה בהתנהגות ויש לה משמעות. במקרה שלפניי יש משמעות למאמצי הסרת המחדל גם בימים האחרונים, מאמצים שהביאו את ב"כ המאשימה בהגנות, לשנות מעמדה העונשית המקורית.

שנית, הנאשם ללא עבר פלילי. עם זאת לא ניתן לראות במעשים משום מעידה חד פעמית שכן הם בוצעו על פני תקופה וחזרו על עצמם ב - 5 עבירות שונות, ושניים מהם התמשכו במשך שנים.

שלישית, אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף כארבע שנים ואת העובדה שכתב האישום הוגש רק בראשית שנת 2014. הזמן שחלף מכהה את הצורך בענישה לשם הרתעה אישית או כללית.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות והמשפחתיות שהוצגו לפניי, לרבות אלה הנוגעות לצרכים של אחד מילדיו, כשהקשר זה לא הוצגו כל אסמכתאות. אני מתחשבת גם בכך שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי בכל יתר מישורי החיים. אני לוקחת בחשבון גם את העובדה שהנאשם מפרנס בני משפחה לא מעטים וענישה בדרך של עבודות שירות תפגע בפרנסת המשפחה והנאשם.

חמישית, לקחתי בחשבון את מצבה הכלכלי הדחוק של משפחת הנאשם כפי שגובה באסמכתא.

בסופו של דבר, נוכח הנסיבות שפורטות הגעתי למסקנה כי יש מקום לעונש כולל תוך הסתפקות בענישה צופה פני עתיד מחמירה בהתאם לעמדתה ההגונה של המאשימה לצד קנס בתחתית הענישה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג עוון.
2. קנס בסך 7,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 8.2.15. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 12,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ' טבת תשע"ה, 11/01/2015 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת